

Opustil Bůh Afriku?

Janvier Mahougnon Gbenou má 31 let a je z Beninu (Beninská republika). 5. listopadu byl vysvěcen spolu s dalšími 34 členy Opus Dei na jáhna. Jeho země, kolébka Vúdú, kde vzkvétá křesťanství, přivítá brzy Benedikta XVI.

13.11.2011

*Jak se díváš na cestu Benedikta XVI.
do tvé země?*

Bude z toho mnoho plodů, jako z jeho předchozích cest! Jak v Africe, tak i v

Evropě nebo Americe byl papež vždy dobře přijat, i když se ho někteří snaží kritizovat.

Benin je známý jako kolébka Vúdú. Potýká se křesťanská víra s nějakými obtížemi, když zapouští kořeny v africké kultuře s tolika pradávnými náboženstvími?

Myslím, že ne. V Africe je mnoho katolíků, kteří žijí svou víru na 100% a heroicky. V mé rodině jsme se stali katolíky díky mému dědečkovi. Vyznával polygamii, obrátil se, propustil ostatní ženy a zůstal jen s mou babičkou. I jeho mladší bratr konvertoval. Když umřel, dědeček se proti jeho příbuzným postavil. Chtěli ho pohřbít tradičním způsobem. Pohřební obřady musely být katolické a také i byly. Ale brzy poté byl dědeček otráven a zemřel. Můj otec ho ani nepoznal, protože zemřel dříve, než se narodil. Ale po narození

ho pokřtili a celá naše vesnice je dnes katolická.

Ale i když jsou katolíci, stále pokračují s některými praktikami tradičních náboženství...

Ano, to je pravda. A proto si myslím, že jedním z poselství papeže bude, aby svou víru žili naplno. Moje matka a otec, i když jsou pokřtění katolíci, po přestěhování se do Pobřeží Slonoviny se i nadále účastní tradičních obřadů.

Otec mi vyprávěl, že jednoho dne roku 1989 jsem se ho zeptal: „Otče, proč navštěvujeme Tron-alafia, když jsem katolíci?“ Pamatuji si, že později toho roku jsem se připravoval na první přijímání a toto téma se při jednom vyučování probíralo. Tatínek neuměl odpovědět a proto o tom přemýšlel. O rok později, díky Bohu, měli moji rodiče svatbu v katolické církvi a už nikdy jsme se do Tron-alafia nevrátili.

Africký kontinent sužuje mnoho pohrom. Například válka v Pobřeží Slonoviny, hladomor v Somálsku atd. Myslíš si, že Afrika má ještě důvod k naději?

Vzpomínám si na film Slzy slunce s Bruce Willisem o kmenovém násilí v Africe. Tento herec říkal: „Bůh opustil Afriku.“ A někdy, když vidíme, nejenom v Africe ale kdekoliv ve světě, neštěstí a katastrofy, slýcháme: „Za to může Bůh. Když je tak dobrý, proč dopouští tyto věci?“

Opravdu Bůh opustil Afriku? Mně se zdá, že ve skutečnosti opravdovým viníkem těch nejhorších lidských katastrof je sám člověk a zloba v jeho srdci, hřích. Proto jakékoliv řešení rozvoje člověka musí začít léčbou tohoto lidského srdce. Benedikt XVI. řekl, že „láska k pravdě je hlavní silou autentického rozvoje každého člověka a celého lidstva.“ A v Africe

se tomu dává za pravdu jako nikde jinde.

Řešení problémů v Africe nesmí být zaměřeno proti lidské důstojnosti, například podpora potratů, jak navrhuje Protokol z Maputa. Toto řešení přehlíží vzdělání, návrat „mozků“, práci, usmíření... Právě to od nás očekávají afričtí bratři nemocní na aids, malárii, tuberkulózu, nebo kteří trpí chudobou a válkou.

A čím mohou přispět početné africké tradice a kultury?

Africké kultury a tradice rozvíjejí mnohé ctnosti a tyto ctnosti nám všem pomáhají být o trochu lepšími lidmi. Zanechalo na mě velký dojem několik myšlenek Nelsona Mandely. Z vězení napsal 1. února 1975 dopis Winnie Mandelové, kde říká: „Čestnost, upřímnost, prostota, pokora, štědrost bez toho, že bychom očekávali něco nazpět, nedostatek

marnivosti, ochota pomáhat bližnímu (vlastnosti, které může praktikovat každý člověk) jsou základem duchovního života každého člověka.“

Tj. všichni nemůžeme být bohatí a slavní, ale ctnostní ano. Lev XIII. říkal: „Ctnost je společným majetkem všech smrtelníků, dosažitelná lidem všech tříd, bohatým i chudým.“ Proto budou-li lidé oplývat ctnostmi, i společnost bude počestná. A jsme-li spojeni s Boží milostí, stáváme se svatými.

Máš nějakou vzpomínku na Benedikta XVI.?

Ano, jednu nesmazatelnou: mohl jsem Benedikta XVI. pozdravit v dubnu 2009. Bylo to během audience, kterou udělil studentům účastnícím se mezinárodního fóra UNIV. Konala se hned po jeho cestě do Kamerunu a Angoly. A my, afričtí studenti, jsme mu chtěli předat písemné

poděkování. Tento papež nás velmi miluje.

Kdy jsi poznal Opus Dei?

V roce 1997. Žil jsem a studoval v Pobřeží Slonoviny. Tam jsem poznal svého nejlepšího přítele, rodáka této země, jeho otec je muslim a matka katolička a supernumerářka Opus Dei. Bylo nám sedmnáct a chodili jsem do stejného gymnázia. Pozval mě na jednu křesťanskou formaci a tam jsem si zamiloval Ježíše Krista a křesťanské poselství Opus Dei.

Jaká byla tvá zkušenost v Opus Dei?

Pocházím z jedné chudé rodiny. Můj otec je mechanik a maminka je v domácnosti. Je nás devět sourozenců. Pro mě znamená povolání do Díla, moje nadcházející jáhenství a později kněžství to, že mohu říci: „Chci milovat Boha a svým životem sloužit druhým.“

Bojíš se, že budeš vysvěcen na kněze?

Ne, vůbec ne. Naopak, řekl bych, že mám tři důvody, proč si být jistý. Zaprvé vím, že jsem doprovázen modlitbou mnoha křesťanů. Zadruhé proto, že jakmile budu vysvěcen na kněze, bude mým úkolem předávat milost a Kristovo poselství. Předávat, ne něco si vymýšlet nebo improvizovat. To, co budu předávat, nebude moje, ale Kristovo. A konečně si jsem jistý, že jsem v rukou Panny Marie, Matky všech kněží.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
opustil-buh-afriku/](https://opusdei.org/cs-cz/article/opustil-buh-afriku/) (21.03.2026)